

La política megalòmana del PP valencià era la mantega, i Iñaki Urdangarin va afanyar-se a clavar-hi el ganivet. S'hi va abocar de cap i va endur-se'n una part. La seua, la que li corresponia com a expert en la matèria i com a persona tan ben relacionada.

El qui era president de la Generalitat, Francisco Camps, i l'alcaldesa de València, Rita Barberà, havien anunciat l'arribada de la Copa de l'Amèrica del 2007 com el més gran esdeveniment esportiu mundial, només darrere els Jocs Olímpics. Quan també van ser capaços d'aconseguir per a València –amb diners, torrons– un gran premi anual de fórmula 1, Camps va sentenciar que totes dues proves esportives eren “com tenir uns Jocs Olímpics i una Exposició Universal a la mateixa ciutat”.

Malgrat tot, el cuquet dels jocs hi era. I la intel·ligència d'Urdangarin a l'hora de fer negocis, també. La impossibilitat d'optar als olímpics –per les limitacions pròpies i per les aspiracions alienes, les de Madrid– va fer-li'n idear uns de ben innovadors, circumscrits a l'àmbit europeu i que, ves per on, es durien a terme per primera vegada l'any 2010. A València. On, si no.

Francisco Camps va proclamar-ho al debat de política general de l'any 2005, com en algunes altres ocasions ha proclamat projectes estrella que el mur de la realitat ha fet miques. Com quan va avançar subvencions per tal d'aconseguir “la traducció al valencià de les edicions digitals dels diaris que s'editen ací”. Com tantes altres coses, de fet, perquè el debat de política general ja és una mica això: foc d'encenalls. I, en el cas de Camps, aquest desideràtum encara s'aguditzava més.

Els jocs europeus –sense majúscules inicials, per inexistents– van ser el somni d'una nit d'estiu, però el Consell va consignar tres milions d'euros als pressupostos del 2006 perquè l'institut Nóos n'elaborara els estudis previs. D'aquella quantitat, 382.000 euros van fer-se efectius immediatament: el 26 de maig del 2006, Urdangarin signava el conveni amb la Societat Gestora de la Imatge Estratègica i Promocional de la Comunitat Valenciana. La resta, com els jocs, va quedar en l'aire. Tot suspès.

GENERALITAT VALENCIANA

Rita Barberà i Francisco Camps acompanyen Iñaki Urdangarin en una de les edicions de València

L'Eldorado del duc

Si hi havia un indret on era senzill de guanyar diners amb l'organització d'esdeveniments era el País Valencià. El duc de Palma hi va veure el seu Eldorado particular, i tant Francisco Camps com Rita Barberà li hi van obrir les portes. De bat a bat.

Tanmateix, la caixa de Nóos va rebre aportacions més sucoses que no aquesta, de les arques valencianes. 1,3 milions d'euros van costar les tres edicions del certamen Valencia Summit, celebrat del 2004 al 2006 i finançat al 50% per l'Ajuntament i la Generalitat: en concret, a través de la fundació Valencia Convention Bureau i de la Ciutat de les Arts i les Ciències, respectivament. L'objectiu era “aprofitar el potencial dels grans esdeveniments esportius per a analitzar aspectes com

ara la implicació local i l'eficàcia de la gestió, la projecció internacional i la capitalització de les seues”. La quarta edició contractada, la del 2007, no va arribar a celebrar-se.

El novembre del 2010, davant la successió d'informacions que implicaven el duc de Palma en operacions fosques a les illes Balears, Esquerra Unida va demanar a les Corts de poder veure el contracte amb Nóos, cosa que li fou denegada. Ara, un cop ha quedat clara l'existència d'irregularitats, el

Summit. Al costat, Jorge Vela, ex-director de la Ciutat de les Arts, encausat en aquest procediment.

seu portaveu adjunt a la cambra valenciana, Ignacio Blanco, ha demanat que hi compareguen Camps i qui fou el seu conseller d'Economia, Gerardo Camps.

Els tres fòrums de Valencia Summit van tenir una durada de quatre dies cadascun. En principi, els va organitzar Urdangarin mateix, que assistia a la jornada d'inauguració i es fotografiava amb les primeres autoritats del país, però el 2006 va cedir la gestió a la seua mà dreta a Nóos, Diego Torres. El cost de cada edició va pujar a 900.000 euros, amb un increment considerable a causa de "determinades despeses", tal com constava al contracte. "Determinades despeses" que tenien a veure amb l'allotjament i les dietes dels participants en les trobades, cosa que va fer augmentar els honoraris de 877.000 euros. En total, més de tres milions i mig d'euros.

Enric Morera, portaveu del grup parlamentari Compromís, ha parlat sense embuts de "saqueig de les arques valencianes" i ha instat els dos ex-presidents de l'empresa pública

Ciutat de les Arts i les Ciències SA (CACSA) encausats en el procediment que descobreixen el pastís. Es tracta de José Manuel Aguilar i Jorge Vela, el segon dels quals, actual president de l'Institut Valencià de Finances i germà del conseller valencià d'Hisenda i Administracions Públiques, José Manuel Vela, apareix al sumari del *cas Urdangarin* com a presumpte ordenant de factures falses en benefici de Nóos.

Lola Johnson, consellera portaveu del Consell fins al remodelatge del proppassat 30 de desembre, ha mirat de llevar ferro als pagaments efectuats per la Generalitat comandada per Camps a l'institut del duc de Palma, i no ha tingut miraments a parlar de "transparència". Però aquesta no és la línia oficial del govern valencià.

El president, Alberto Fabra, assegurava a la conferència de premsa en què comunicava la substitució de Johnson com a portaveu en benefici de José Ciscar –que també relleva Paula Sánchez de León, nova delegada del govern espanyol, a la vice-presidència– que la màxima institució valen-

Les tres edicions de Valencia Summit van costar més de tres milions i mig d'euros

ciana es personarà a la causa si els serveis jurídics de la Generalitat consideren que, en efecte, s'han "lesionat" els interessos del País Valencià. "Ja ho hem fet en unes altres ocasions", va dir Fabra amb relació a l'actuació de la Generalitat en el frau d'Emarsa, la depuradora de Pinedo (València) on s'ha descobert una espoliació de vora 40 milions d'euros.

Com en el cas d'Orange Market, la filial valenciana de l'entramat *Gürtel*, alguns dels contractes de la Generalitat amb l'institut Nóos van atorgar-se sense concurs previ. "És urgent que Fabra ens lliure una còpia completa dels contractes i convenis existents, i que explique per què va obviar-se el procediment legal preceptiu que estableix la llei de contractes", diu Eva Martínez, diputada socialista a les Corts.

Urdangarin, però, va aprofitar la visita a l'Eldorado valencià per a estendre els seus tentacles més enllà de les administracions públiques. L'institut Nóos va captar fons del València CF i del Vila-real CF. Qui presidia el club valencià, Juan Bautista Soler, ha dit davant el jutge de Palma que investiga el cas que va sentir-se "obligat" a aportar 30.000 euros, després de reunir-se amb el duc i diversos empresaris valencians convocats per Presidència de la Generalitat. De la seua banda, el màxim directiu del Vila-real, Fernando Roig, ha reconegut el pagament de 696.000 euros a l'institut d'Urdangarin per un informe sobre la possible esponsorització del Madrigal, l'estadi de l'equip groguet: l'estudi, d'onze pàgines, Nóos se'l va copiar d'internet. Un golàs de futbolista de l'ex-jugador d'handbol ara investigat per la justícia.

Victor Maceda